

Koruyucu Aile, Evlat Edinme Derneği Başkanı
Ülkü AYDENİZ

Çocuklarımız Ortak Değerimiz

Sosyal hizmetler aracılığıyla geçici veya süresiz, yardıma ihtiyacı olan çocukları topluma kazandırma ve aile edindirmeyi amaçlayan koruyucu ailelik uygulamasının artıları ve eksilerini bir koruyucu aile olan Ülkü Aydeniz anlattı. Çocukların belli bir yaş aralığında alındığı, hangi şartlarda biyolojik aileye geri dönmesi gerekebildiği ve yuvada yaşanmışlıkları olan bir çocuk ile nasıl bağ kurulduğunu anlatan Aydeniz, bu değişimin kendi hayatlarını nasıl etkilediğinden de bahsetti.

Koruyucu aile olmak için yürütülen süreçte yaşanan teknik ayrıntılar hakkında da bilgi veren Aydeniz, başvuru, çocuk ile tanışma ve alışma süreci ve sonunda anne olmaya kadar uzanan süreci ve süreç boyunca çocukların olası tutumlarını da şöyle anlattı:

KORUYUCU ANNE OLALI 3 SENE OLDU

"Kızımı henüz 2 aylık iken kucağıma aldım. Hayatımız bir ailenin biyolojik çocuklarıyla yaşadıklarından farklı değil. Sabah kalkıyoruz, giydiriyorum, saçlarını tarıyorum, parka gidiyoruz, o ne istiyorsa onu yapıyoruz. Kızım sayesinde ailemize renk geldi. Bütün akrabalarım ve arkadaşlarım da onun ailesi oldu. Ve biz böylece kocaman bir aile oluşturduk. Hiçbirinin arasında kan bağı yok ama kan bağı olan biyolojik aileler kadar kuvvetli bir aile haline geliyorsunuz koruyucu aile olunca. Koruyucu anne olmanın doğurmuş bir anne olmaktan herhangi bir farkı yok. Çünkü o çocuk 7 gün 24 saat sizinle beraber evinizde yaşıyor.

Koruyucu aile olmak için Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı İl Müdürlüğüne bizzat başvurduk, detaylı bir şekilde bilgilendirildik. İstedikleri sağlık raporu, eğitim durumu, adli sicil vb. bilgi ve belgeleri bir hafta içerisinde hazırlayarak başvurumuzu yaptık. Başvuru yaptıktan sonra uzmanlar evimizi, ortamımızı incelemek üzere geldi. Uzun bir listeden oluşan sorularını cevapladık, notlar aldılar. Bizi inceleyen uzmanların oluşturduğu bu rapor bir komisyona girdi. Komisyonun değerlendirmeleri ve onaylamaları sonrasında koruyucu aile olabileceğimizin mutlu haberini aldık. Bu komisyon Aile Bakanlığının her ilde olan il müdürlükleri tarafından oluşturuluyor. Yani, il müdürlükleri onaylamayı yapıyor. Onayı aldıktan sonra uygun çocukla eşleştirilmek üzere Atatürk Çocuk Yuvasına yönlendirildik. Evvela önümüze çocuğun dosyası geldi. Dosyadaki bilgilerde çocukla, anne babasıyla veya ebeveyni kimse onlarla ilgili detayları anlatıyorlar. Çocuğun doğum tarihinden, varsa geçirdiği hastalıklarından hangi sebeple yuvada olduğuna kadar dosyada yer alan bilgiler size aktarılıyor. Yaşam şartlarınıza ve bakabileceğinizi düşündüğünüz yaş aralığına göre yaş ve cinsiyet tercihi yapabiliyorsunuz, bu tercihe uygun çocuk olması durumunda çocukla tanıştırılıyorsunuz, bu tercih aralığı uzmanlarca uygun görülmezse ya da uygun nitelikte çocuk yuvada yoksa, başka kriterlere yönlendiriyor uzmanlar sizi. Sonra çocuğunuz

geliyor, o ilk karşılaşma anı genelde doğumda çocuğunuzla ilk karşılaşma anı heyecanı ile çok benzer, muhteşem duygu yüklü anılarımız var o anlarla ilgili biz koruyucu ailelerin, ben kızımı kucağıma aldığım ve onunla göz göze geldiğim anda bir daha ondan vazgeçemeyeceğimi anlamıştım. Günlerce hiç susmadan nedenini bilmeden ağladım, ağladım. Biz yavrumuza nihayet kavuşmuştuk bizim için doğru çocuktu ve bu dünyaya sanki bizim için gelmişti. Bundan sonrasında yuvada onunla vakit geçirmemiz ve uzmanların bizim uyumumuzu görmeleri gerekiyordu, kızımı ilk gün çok zor olsa da orada bırakarak ayrıldık. Artık bizim ve tüm çevremizin konusu kızımızdı ,ne kadar mama yedi, ağladı mı ,bize nasıl baktı, kime benziyordu, heyecanla herkes onu görmeyi, tanışmayı bekliyordu. Ertesi gün yine gittik ve on beş gün boyunca yarım gün birlikte yuvada vakit geçirdik, mamasını yedirdik , altını değiştirdik, ilgilendik. O kadar sessiz, o kadar donuk gözlerle bakıyordu ki.15 gün sonrasında artık uyumlu olduğumuz kanaatine varan uzmanlar kızımızın bizimle yaşamaya başlayabileceği müjdesini verdiler, kızı-

mızı kucakladık ve evimize geldik, artık üç kişilik bir aileydik biz. Onunla yaşamaya başladıktan kısa süre sonra fark ettik ki cıvıl cıvıl, ağlayan, gülen, tepki veren ,nazlanan, neşeli gözlerle bakan bir yavrumuz vardı artık. sevgiydi bu değişimin sebebi.

Aslında toplum olarak yanlış bir algımız var. Yaşı büyük olan çocuk nasıl yetiştirilir? Kız çocuk erkek çocuğa göre daha iyi eğitilir, engelli çocuk büyütmez gibiyiz. Bu nedenle genelde kimse 3- 4 yaşından büyük çocuk ,engelli ya da erkek çocuğu almak istemez. Şahsen bende böyle düşünüyordum. Sanki genetik faktörler etkili olacakmış gibi düşünüyordum fakat sistemin içine girdikten sonra yaşadıkça ve uzmanlardan detaylı bilgiler aldıkça durumun böyle olmadığını anladım. Her yaştaki çocuğun verilen sevgi ile aslında eğitilebildiğini, kız çocuğu erkek çocuğunun hiç fark etmediğini ,sevgi ile çok büyük aşamaların kaydedildiğini de kendim ve çevremdeki yüzlerce koruyucu ailede gördüm. Yapılan tüm bilimsel araştırmaların da bunu destekler nitelikte olduğunu sonradan öğrendim.

BU MODEL ÇOCUKLARIN SAĞLIKLI GELİŞMESİ İÇİN GEREKLİ

Yuva ve yurtlardaki bu çocukların bire bir ilgiye ve sevgiye ihtiyaçları var. Yuvalarda fiziksel koşullar iyi olsa da sevgi eksik kalıyor. Çocuklar hem fiziksel hem ruhsal olarak daha iyi gelişsinler, yetişsinler diye aile ortamına, sevgiye, duygusal doyuma, güvene ve bağlanmaya ihtiyaçları var... Bunları tabii ki yuva ortamında yaşayamıyorlar.

KORUYUCU AİLELERİN BİYOLOJİK AİLELERDEN FARKI

Koruyucu ailelik devlet bakımındaki çocukların aile ortamına yerleştirilmesini sağlayan bir hizmet modeli. Koruyucu ailelik yaptığınız çocuk sizinle yaşıyor lakin yasal hakları devlette kalıyor. Koruyucu ailelerin zorlanmaması için devletin bazı yardımları var. Mesela, çocuklar için yaş gruplarına göre aylık belli miktarlarda düzenli ödeme yapılıyor, ayrıca kreş, özel okullarda kontenjan hakkına sahip koruyucu aileler, çocukların sosyal güvenceleri devlet tarafından karşılanıyor ve devlet hastanelerinde ücretsiz tedavi olabiliyorlar. Çoğu koruyucu aile bu düzenli ödemeyi almak istemiyor. Çünkü bu gönüllü olarak yapılan bir iş. Bazıları da çocuğun geleceği için hesaplarında biriktiriyor. Herkes biyolojik çocuğunu en iyi şartlarda yetiştirmek istiyor. Yuvalardaki çocuklar ne olacak peki? Bu çocuklar sevgisiz büyüdüklerinde toplumun kay-

bettiği çocuklar oluyor. Dolayısıyla sorumluluğumuz bu dünyada sadece kendi çocuğumuz olamaz. Olması gereken bu çocukların da sağlıklı bir ortamda yetişmesi. Biz bunu sağlarsak toplumca kalkınabiliriz. Gelişmişlik ve refah aslında bu. Bunu anlamak lazım. Koca koca binalar dikmek, teknolojiyi getirmek değil. En güzel yatırım insana yapılandır. Bunu unutmamak lazım.

Aslında yuva ve yurtlardaki çocuklar için üç tane temel koruma modelinin ayrımını da iyi yapmak gerekiyor. Gönüllü ailelik, koruyucu ailelik ve evlat edinme. Gönüllülükte çocuk sizinle yaşamıyor. Siz ona yuva ve yurtlarda yetkinliğiniz ölçüsünde destek oluyorsunuz. Örneğin öğretmensiniz derslerine yardımcı oluyorsunuz. Bu bir gönüllülük. Bunun için başvuru yapıyorsunuz. İncelendikten sonra onay çıkıyor bu konuda. Size bir kimlik kartı veriyorlar. Böylece gönüllü oluyorsunuz. Koruyucu ailelikte ise çocuğun biyolojik ailesi var. Yani çocuğun bir nüfus cüzdanı, adı soyadı var. Bunları değiştiremiyorsunuz. Ancak çocuk sizinle yaşıyor ve evinizde büyüyor, sorumluluğu biyolojik çocuğunuz gibi size ait.

EVLAT EDİNME DEN FARKI

Evlat edinmede çocuğu bütün yasal haklarıyla beraber kendi nüfusunuza geçiriyorsunuz. Sizin soyadınızı taşımaya başlıyor ve tamamen yasal varısınız oluyor. Genelde evlat edinmede çocuğun anne-babası hayatta olmaya bilmiyor. Hayattaysa zaten resmi olarak

mahkemede evlat edinilmesine rıza veriyor. Koruyucu ailede çocuk kendi adını soyadını taşıyor, ve hâlâ devletin korumasında. Koruyucu aile devletle beraber çocuğun bakımını paylaşmış oluyor bir anlamda... Çünkü koruyucu aile olarak siz, birtakım şeyleri devlete sormadan yapamıyorsunuz. Pasaport çıkartmak, önemli sağlık tedavilerinin yapılması, seyahat gibi bilgileri kuruma bildirme sorumluluğunuz var.

KORUYUCU AİLEYE İHTİYAÇ DUYAN NE KADAR ÇOCUK VAR?

Şu anda Türkiye'de devlet koruması altında yaklaşık 17 bin çocuk var. Türkiye'de koruyucu aile olma oranı son yıllarda artış gösteriyor. Türkiye genelinde 5 bin civarında koruyucu aile var. 12 bin çocuk ise hala yuvalarda aile bekliyor. Gelişmiş ülkeler yuva, yurt, çocuk evi, sevgi evi gibi çoklu bakım modellerini tamamen terk etmişler, bu ülkelerde koruyucu aile yanındaki çocuk oranı %80 civarında iken Türkiye'de son yıllarda yapılan tüm çalışmalara rağmen oran hala %27 seviyesinde. Bu konuda yapılacak öyle çok şey var ki. Türkiye'de aynı zamanda 70-80 bin civarında çocuğa da devlet aile yanında destek hizmetleri kapsamında para yardımı ve yoksulluk yardımı ile bakılıyor. Çok ciddi bir sistem var bu konuyla ilgili. Çocuklar yoksulluktan dolayı yuvalarda değil artık, genelde ailedeki travmatik süreçler sebebiyle yuvalarda olan çocuklar bunlar. Temel sorun ise şu; Bu çocuklar evlat edindirilemedikleri için yuvalarda ve yurtlarda kalıyorlar. Yapılan araştırmaların tamamı gösteriyor ki yuvalarda ve yurtlarda büyüyen çocuklardaki gelişim aile ortamında büyüyen çocuklardan çok farklı ve çok geride. Çocuğun ilerde sağlıklı bir birey olması için iki konuyu çözmesi gerekiyor. Ben kimin aklımdayım? Ve kime güvenle bağlanabilirim? Yuvalarda güvenli bağlanma gerçekleşmiyor. Meslek elemanları ne kadar iyi olursa olsun, birebir bakım olmayınca, meslek olarak yapılıncaya, sürekli değişen meslek elemanları olunca, çocuklar güven sağlayamıyor. Bu ileri de çok büyük sorunlara sebebiyet veriyor. 18 yaşından sonra çocuklar yuvalardan ayrılıyorlar. 18 yaşında neredeyse daha yumurta kırmayı bilmeyen, toplumun içinde büyümemiş, sevgiyi tatmamış, kendine ve başkasına güvenmeyen, kendini terkedildiği için değersiz hissedilen genç bir birey yalnız başına hayatta kalmaya çalışıyor. Bu çocuklar küt diye hayatın ortasına bırakılıyor. Dolayısıyla ne oluyor, hayata tutunamıyorlar. Yuvalardan ve yurtlardan ayrılan ve intihar eden o kadar çok çocuk ve genç var ki.

KORUYUCU AİLENİN EVLAT EDİNME DEN FARKI

Evlat edinmede çocuğu bütün yasal haklarıyla beraber kendi nüfusunuza geçiriyorsunuz. Sizin soyadınızı taşımaya başlıyor ve tamamen yasal varısınız oluyor. Genelde evlat edinmede çocuğun anne-babası hayatta olmayabiliyor. Hayattaysa zaten resmi olarak mahkemede evlat edinilmesine rıza veriyor. Koruyucu ailede çocuk kendi adını soyadını taşıyor, ve hâlâ devletin korumasında. Koruyucu aile devletle beraber çocuğun bakımını paylaşmış oluyor bir anlamda... Çünkü koruyucu aile olarak siz, birtakım şeyleri devlete sormadan yapamıyorsunuz. Pasaport çıkartmak, önemli sağlık tedavilerinin yapılması, seyahat gibi bilgileri kuruma bildirme sorumluluğunuz var.

KİMLER KORUYUCU AİLE OLABİLİR

Koruyucu ailelik için gerekli temel şartlar ise ;25-65 yaş aralığında olacaksınız, TC vatandaşı olacaksınız, Türkiye'de ikamet edeceksiniz, en az ilkokul mezunu olacaksınız, düzenli bir geliriniz olacak. Evli ya da bekâr olmanız, çocuklu ya da çocuksuz olmanız önemli değil. Çok fazla bekâr annemiz var mesela. Bekâr babalarda koruyucu baba olabiliyor. Yine biyolojik birkaç çocuğa sahip olduğu halde evini sevgisini koruyucu aile olarak bir başka çocuğa açan yüzlerce ailemiz var,0-18 yaş arasında kız, erkek, engelli, engelsiz her türlü çocuğa koruyucu aile olabilirsiniz. Koruyucu aile olmak konusunda detaylı bilgi almak isteyenler için KOREV'in iletişim numarası 0 312 215 62 12, korev@korev.org.tr web sitemiz. Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığının resmi web sitesi koruyucuaille.gov.tr ayrıca şahsen Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı İl Müdürlüklerine başvurabilirler. Ankara'da Anafartalar Caddesinde İl Müdürlüğü..

DERNEK FALİYETLERİ

KOREV olarak ana amaçlarımızdan biri koruyucu ailelik hakkında farkın-

dalığı arttırmak. Gerçekten az biliniyor bu sistem. Bilenler de bunu evlat edinmeyle, gönüllü ailelikle karıştırıyorlar genellikle. Diğer taraftan koruyucu ailelerimizin başvuru sürecinde ve sonraki çocukla yaşama sürecinde psikososyal ve hukuki bilgilendirmeye ve desteğe ihtiyaçları var. Bu süreçte onlara destek sağlamak bir diğer amacımız. KOREV olarak ailelere yönelik bir takım eğitim çalışmaları yapıyoruz. Mesela yaptığımız eğitimlerden bir tanesi, çocuğumuza koruyucu aile olduğumuzu nasıl anlatmalıyız? Toplumla nasıl paylaşmalıyız? Toplumdan gelen tepkilere karşı nasıl kendimizi ve çocuğumuzu yönlendirmeliyiz. Aileleri bir araya getirecek , kaynaştıracak, yalnız olmadıklarını, bunun normal bir süreç olduğunu hissedecekleri etkinlikler yapıyoruz. Ayrıca Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı ile ortak çalışmalar yapıyoruz. Sistemin eksiklerinin giderilmesi , uygulamaların standartlaştırılması yönünde çalıştaylar, üniversiteler ile paneller söyleşiler düzenliyoruz. Bir de dernek olarak amacımız yuvaların ve yurtların kapatılması, buralarda çocuk kalmaması, gelişmiş ülkelerdeki gibi aile temelli bakım modellerinin ülkemizde sağlanması. Bu konunun bir diğer boyutu da şu; Bir çocuğun yuva ve yurtlarda devlete maliyeti

aylık 5 bin TL ve diğer yan giderleriyle birlikte 7 bin TL civarında. Bu maliyetle de bitmiyor, yuva ve yurt açmak için bina yapıyorlar, istihdam edecek personel alıyorlar. Bu sefer binalar boş kalmayın diye çocukları alıp oraya yerleştiriyorlar. Böyle bir sistem olabilir mi? Maliyet üzerine maliyet demek bu. Ama bir koruyucu aileye ödenen rakam yaklaşık 500 TL-1 bin TL arasında. Biz hep diyoruz ki, koruyucu ailelere ödenen ödenekleri biraz artırsın, koruyucu aileliği anlatalım daha çok insan koruyucu aile olsun ve devletin yükü azalsın. Geçici koruyucu ailelik diye bir sistem var. Biyolojik aileden alınan çocukları yuvaya sokmadan bu ailelerin yanına verebilirsiniz, durumları netleşinceye sürekli aileye kavuşana kadar. Dünya böyle yapıyor. Biz de yapmalıyız. Çocuğun durumu netleşene kadar o çocuk bu sahipsizlik travmasını yuvada yaşamadan aile yanında sevgi içinde olması gerekiyor. Bu çocuklar için bile yuva ve yurtlara ihtiyaç yok bu modelle. Olması gereken çocukların yuva, yurt ,sevgi evleri, çocuk evleri gibi topluca bakım modelinden aile modeline geçirilmesi. Çocukların kısa sürede doğru aile ile eşleştirilip onların yanına yerleştirilmeleri. Bizim hedefimiz bu. Amaç bu çocukları ailelere kavuşturmak.

Biyolojik birkaç çocuğa sahip olduğu halde evini sevgisini koruyucu aile olarak bir başka çocuğa açan yüzlerce ailemiz var,0-18 yaş arasında kız, erkek, engelli, engelsiz her türlü çocuğa koruyucu aile olabilirsiniz. Koruyucu aile olmak konusunda detaylı bilgi almak isteyenler için KOREV'in iletişim numarası 0 312 215 62 12, korev@korev.org.tr web sitemiz. Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığının resmi web sitesi koruyucuaille.gov.tr ayrıca şahsen Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı İl Müdürlüklerine başvurabilirler.

“ETIKETSİZ EĞİTİM İÇİN ÇABALIYORUZ”

Ayrıca bizim dernek olarak üzerinde durduğumuz konulardan bir diğeri ise etiketsiz eğitim ve doğru sözlük. Doğru sözlük dediğimiz şey ; çocukları değersiz hissettirecek kelimelerin kullanılmamasını hedefliyor. Burada tüm topluma en çok da öğretmenlerimize görev düşüyor. Bir çok insan bu konuda dikkatsiz. Evlatlık diyorlar. Biz evlatlık demiyoruz. Evlat edinilen diyoruz, evlatlık alan deniliyor evlat edinen diyoruz biz. Öz çocuk ya da gerçek çocuk diyorlar, olması gereken biyolojik çocuk. Biz sahte anne babalar mıyız ki bu tabir kullanılsın. Bu ve benzerleri çocuğu yaralayan, değersiz hissetmesine sebep olan, etiketleyen, ötekileştiren sözcüklerle mücadele etmek konusunda çalışıyoruz. Biz koruyucu ailesi olduğumuz çocuklara kan bağıyla bağlı olmayabiliriz, ancak can bağı ile bağlıyız. Kendi biyolojik çocuğumuz gibi bağlanıyoruz onlara. Koruyucu ailelikte birlikte yaşadığımız çocuğumuzla bir bağ kuruyoruz, bunun sonucunda güvenli bağlanma ortaya çıkıyor. Bu gerçekleştiği zaman kan bağı ortadan kalkıyor. Hukukçularımıza şunu söylemek isterim ki ; Biyolojik aile her zaman en iyi aile değildir. Doğurmak her zaman çocuğun en yüksek yararına hareket edileceği anlamına gelmemektedir. Yetiştiren, emek veren, sevgi veren, çocuğun hakkını gözeten, onu bir birey olarak kabul eden, her anlamda istismar etmeyen, daha iyi şartları sağlayan ve insanca yetişmesi için gayret sarf eden bir aileden daha üstün ne olabilir.

KOREV bünyesinde çocuk psikologlarımız, pedagoglarımız var. Çok değerli hocalarımız ve hukukçularımız var. Biz dernek olarak işin her yönünü inceliyoruz, araştırıyoruz, değerlendiriyoruz, Biyolojik ailenin çocuk üzerinde bıraktığı etkiler, koruyucu ailenin çocuğa karşı yaptığı etkiler, gelişme farkları vb.

YA BİR GÜN BİYOLOJİK AİLEYE GERİ DÖNDÜRÜLÜRSE

Koruyucu ailelik sisteminde biyolojik ailelerin çocuğu belli aralıklar kurumda uzmanlar eşliğinde görme hakları var. Şartlarının düzelmesi durumunda da çocuklarıyla yeniden yasamayı talep edebiliyorlar. bu ailelerin çoğu zaten çok travmatik ve onarılması zor süreçlerden geçtikleri için bu geri isteme oranları çok çok düşük, bize en çok sorulan soru bu kadar çok sevdiğiniz canınızdan ayırmadığınız yavrularınızı bir gün biyolojik aile alırsa nasıl dayanırsınız. Evet çok zor ama bu oran çok düşük ve

o süreçte sizin çocuğa kazandırdıklarınız sizin üzülmekten çok çok daha değerli. Burada çocuğu biyolojik aileye döndürürken en önemli husus uzmanların ve hukukçularımızın çocuğun yüksek yararını çok doğru yorumlaması. Biyolojik aile çocuğu yanına almak istedi mi hemen vermeye çalışıyor hukukçular. Şartlarında ufak bir düzelme oldu mu kan bağı var annedir babasıdır gibi düz ve önyargılı bir bakış açısı on plana çıkıyor. Oysaki senelerce iyi şartlarda bakılmış, size bağlanmış, sizin bağlandığınız, aile olduğunuz bir çocuk için artık kan bağı değil can bağıdır esas olan. Bizim duygularımız bu yöndedir. Çok derin ve biyolojik çocuk sevgisinden farklı olmayan bir sevgi bağıdır, bunun anlaşılmasını istiyoruz. Ayrıca çocuğun da hiç görüşü alınmıyor, bu çocuklar bize anne baba diye sesleniyor, öyle kabul ediyor , diğer biyolojik aileyi genelde sadece aralarda gördüğünden bağ kuramıyor, kabullense de onlarla olmak , yaşamak istemiyor, dernek olarak doğru olduğunu savunduğumuz konu ; Biyolojik aile iyi araştırılmadan, ilerde ne olur , daha önceki travmalar tekrarlanırmı, koruyucu ailedeki bağı, gelişimi nasıldı , çocuğun isteği ve kişisel gelişimi nedir ? İyi araştırılmalıdır. Konu ile ilgili uzman raporları alınmadan çocuklar biyolojik ailelere geri verilmemelidir bu çocuğun yararına değildir. Ayrıca bu detaylar araştırılmadan sadece kan bağı esası ile çocukları biyolojik aileye geri döndürmek bu sistemin de yaygınlaşmasındaki en büyük engel olarak

duruyor ve bugün hala yaklaşık 12 bin çocuk yurtlarda sevgisiz büyüyor, bu büyük bir sorumluluktur. Üstünde durduğumuz en önemli konu ise öğretmen yetiştiren kurumların, hukukçu, psikolog vb. ilgili mesleklerin üniversite bölümlerinin eğitim müfredatlarında, koruyucu ailelik ve evlat edinme ile ilgili derslerin olması. Yine okullarımızda çocuklarımıza yönelik bilgilendirici müfredatın olması gerektiğini bu konuda ciddi bir eksik olduğunu düşünüyoruz . Bu şekilde evlat edinilen ya da koruyucu aile olunan çocukların etiketlenmesi , ötekileştirilmesi de büyük ölçüde önlenmektedir. İnsanları en çok etkileyen medyanın da konuyu doğru aktarması her yönüyle çok önem taşıyor. Bazı diziler var. yuvalarla, ailesi olmayan çocuklarla, evlat edinmeyle ilgili. Konu hep ajitasyon üzerine kurgulanıyor. Bu çocuklar ötekileştiriliyor, etiketleniyor, suçlu, değersiz hissetmelerine ve toplumun da böyle algılamasına sebebiyet veriliyor, senaristlerden, metin yazarlarından beklentimiz bunun aşılması yönünde..

Koruyucu ailelik kavramının Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı ve bizlerin el birliği ile yapılacak çalışmalarla doğru şekilde aktarılması lazım. Biz KOREV olarak koruyucu aileliğin doğru anlatılması, yaygınlaştırılması, farkındalık yaratılması, aile temelli hizmetlerin toplumsal bir sorumluluk olduğu ve desteklenmesi gerektiği yönünde her mecrayı kullanarak çalışmaya devam ediyoruz.”